

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Houstrup, Jens Christian FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1851-02-10)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Houstrup, Jens Christian FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1851-02-10)", i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 129. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000045.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ingemann, Bernhard Severin, *Breve fra og til C. Hostrup,*

Ingemann til C. Hostrup.
Sorø. 10. Febr. 1851

Kjære Hostrup!

Hermed det Vidnesbyrd, som jeg med megen Fornøielse sender Dem, skjøndt jeg anseer det for overflødig. Der vil neppe være Tvivl om, at De opnaaer Stipendiet — og jeg veed af Erfaring, s. 130 hvor ubetalelig en saadan Reise er for det hele Liv, netop for at blive rigtig hjemme og see vort lille Land og Folk i det rette Forhold til den øvrige Verden. Da Reisen først er betænkt til Efteraaret, sees vi da forinden, og det skal fornøie mig at gjøre et Blik i Deres Rejseplan. Hjertelig Tak for de meddeelte Anskuelser og venlige Ytringer i Deres Brev ved Slutningen af det gamle Aar. Det blev Gud skee Lov! et i vor Historie mageløst Seiersaar. Nu ved Hærens Tilbagekomst vaier Dannebrog i min Have, og jeg hilser hver Dag vore tappre Landsoldater paa deres Seierstog. Det er første Gang, jeg har oplevet en saa stor almindelig Fællesglæde og Folkebegeistring. Jeg har seet Glædestaarer i mangel skægget Krigsmands Øine og trykket mangel djærv Haand med Tak og Beundring. Længe varer det sagtens ikke, inden vore nordiske Atheniensere blive kede af denne Begeistring og parodiere den i deres Farcer; men der bliver dog vist uforgjængelige Gnister tilbage i Folkesindet, som kan blive til herlige Flammer igjen om et Aarhundrede. Jeg seer et Opsving i de 3 sidste Aars Bedriftliv saavel for hele denne Slægt som for mange kommende, saavel for vor Nationalhistorie som for vor Folkepoesie — derfor har jeg ogsaa takket mangel bortdragende Krigsmand. Nu maae vore Digtere tage fat, hvor Landsoldaten slipper, og benytte det Liv og den Stemning, denne Daadstid har fremkaldt. Hvo der nu var ung!

s. 131 Den Livsposie, jeg har drømt om for 40 Aar siden, da jeg skrev «Parizade», synes mig nu at være kommen til Norden med det syngende Træ og den talende Fugl, uagtet det er Vinter.

Gid nu Vaaren maa bringe os den Fred, vi har givet saa meget ædelt Blod for — og gid Fredens Konster saa maa blomstre som i et nyfødt forynget Fædreland! Flyv saa glad til Syden med Trækfuglene, naar Løvet falder, og kom som en rig og lykkelig Sangfugl tilbage til vore deilige Sommersale.

Deres hengivne
B. S. Ingemann.

Lucie hilser Dem hjertelig og glæder sig til Deres Reise-Udsigt. — Venligst Hilsen til hele Familien!